AUGUSTINUS
Admont, Mitte 12. Jh.
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=25972
Copyright: Admont, Benediktinerstift

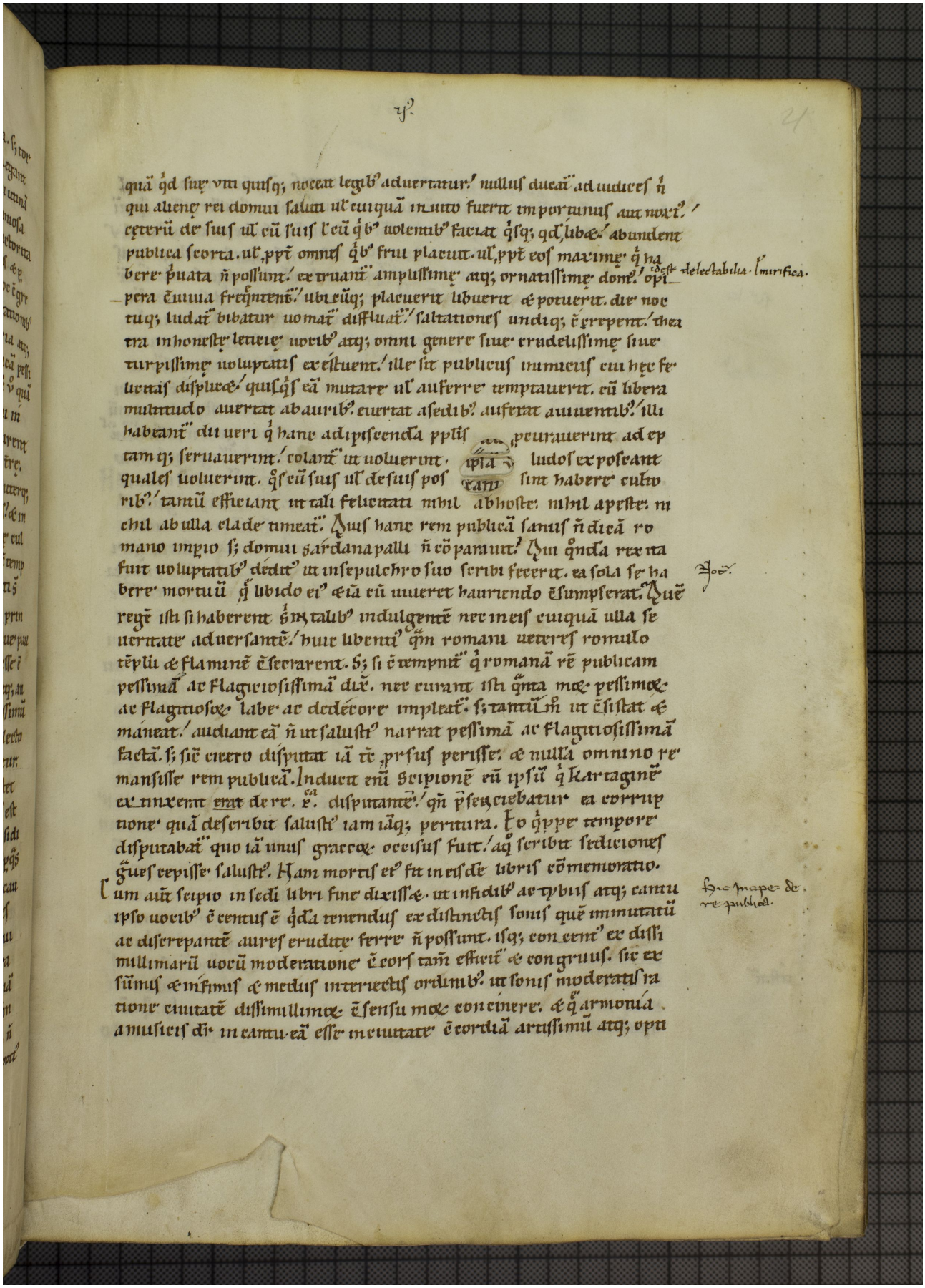

quā q̄d suę vtī quisq; nocerat legib̄ aduertatur. nullus ducat̄ ad iudices ñ
qui alienę rei domui salutī ul̄ cuiquā iniuriosus fuerit importunus aut noxi.
cęterū de suis ul̄ eū suis l̄ eū q̄b̄ uolentib̄ faciat q̄sq; qd̄ libet. abundent
publica scorta. ul̄ ppt̄ omnes q̄b̄ frui placuit. ul̄ ppt̄ eos maximę q̄ ha
bere p̄uata ñ possunt. exruant̄ amplissimę atq; ornatissimę dom̄. opi
pera ēuuia frequentē. ubiq̄ placuerit libuerit ꝫ potuerit. die noc
tuq; ludat̄ bibatur uomat̄ diffluat̄. saltationes undiq; ēcrepent. thea
tra inhonestę leniętę uocib̄ atq; omni genere siue crudelissimę siue
turpissimę uoluptatis exęstuent. ille sit publicus inimicus cui hęc fe
licitas displicet. quisq̄s eā mutare ul̄ auferre temptauerit. eū libera
multitudo auertat ab auribus. eurtat a sedib̄. auferat a iuuentib̄. illi
habeant̄ diuitiis q̄ hanc adipiscendā pplūs peruauerint ad ep
tam q; seruauerint. colant̄ ut uoluerint. ipsā ludos exposcant
quales uoluerint. q̄s eū suis ul̄ de suis pos sint habere cultō
rib̄. tantū efficiant ut tali felicitati nihil ab hoste. nihil a peste. ni
chil ab ulla clade timeat̄. Quis hanc rem publicā sanus ñ dicā ro
mano imperio s; domui sardanapalli ñ cōparauit. Qui q̄ndā rex ita
fuit uoluptatib̄ dedit̄ ut in sepulchro suo scribi fecerit. ea sola se ha
bere mortuū q̄ libido ei ęta eū iuuerit hauriendo ēsumpserat. Quē
regē isti si haberent s̄m talib̄ indulgentē nec in eis cuiquā ulla se
ueritate aduersantē. huic libenter q̄m romani ueteres romulo
tēplū ꝫ flaminē ēsecrarent. s; si ē temptāt̄ q̄ romanā rē publicam
pessimā ac flagitiosissimā dic̄. nec curant isti q̄nta mę pessimę
ac flagitiosę labe ac dedecore impleat̄. s; tantū m̄ ut ēsistat ꝫ
maneat. audiant eā ñ ut salustī narrat pessimā ac flagitiosissimā
factā. s; sic̄ cicero disputat iā tē prius perisse. ꝫ nullā omnino re
mansisse rem publicā. Induci eū scipionē eū ipsū q̄ kartaginē
ex inuxerit emit de re. p̄. disputantē. q̄n p̄seuerabatur ea corrup
tione quā describit salustī iam iāq; peritura. Eo q̄ppe tempore
disputabat̄ quo iā unus graecę occisus fuit. aq̄ scribit seditiones
ḡues repisse salustī. Iam mortis ei fit in eis de libris cōmemoratio.
Cum aūt scipio in sedi libri fine dixisse. ut in fidib̄ ac tybiis atq; cantu
ipso uocib̄ ē centus ē q̄dā tenendus ex distinctis sonis quē immutatū
ac discrepantē aures eruditę ferre ñ possunt. isq; concent̄ ex dissi
millimarū uocū moderatione ē cors tamen efficit̄ ꝫ congruus. sic ex
summis ꝫ infimis ꝫ medius interiectis ordinib̄. ut sonis moderatis ra
tione eiuitatē dissimillimę ē sensu mę concinere. ꝫ q̄ armonia
a musicis di. in cantu eā esse in ciuitate ē concordiā artissimū atq; opti

Joe.

hic mape de re publica.